

Διὰ τοὺς συνδρομητὰς τοῦ „Ἐλευθέρου Λόγου“ δωρεάν·
διὰ τοὺς μὴ τειούτους καπίκια 20

ΓΑΜΟΣ FIN DE SIECLE

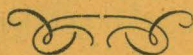
ΥΠΙΟ

— EYES — BISCUIT — EYES —

.....

„Ἐὰν αὐτοὶ οἱ τσουμπέδες πού φορεῖτε
Δὲν σᾶς ἀρκούν νὰ ζῆτε μὲ τιμῆ
Γιατὶ δὲν τοὺς πετάτε νὰ γενῆτε
Πραγματευτᾶδες ἢ ἀμυξοδηγοί;
Κλέφτουν κι αὐτοί, ναί, κλέφτουν κι γδυοῦνε
Μὰ τοὺλάχιστον δὲν ἱεροσυλοῦνε“

(ΑΝΔΡ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ)

.....
Τὸ παρὸν εὑρίσκεται πρὸς πώλησιν εἰς τὸ ἐν Ἡριδῶζι
Καφενεῖον ὁ Βόσπορος

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΕΛΦΙΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡ

ΓΑΜΟΣ FIN DE SIÈCLE

(Ἐπιστολὴ πρὸς φίλον)

I

Περίεργον φαινόμενον! φθινόπωρ' ὅταν πνέῃ
Οἱ πλούσιοι κρονόληροι γίνοντ' ἀμέσως νέοι.
Γιὰ τὸν χειμῶνα διαρκῆ θερμάστραν προμηθεύονται
Μὲ ἄλλους λόγους νόμιμα ἢ ἄνομα παντρεύονται.
Θαρρῶντας πῶς τὰ ρούβλια τους τ' ἀμέτρητα ἂν δώσουν
Ἐκεῖνο ποῦ κατέπεσε ἔμπορῶν νὰ τ' ἀνορθώσουν.
Καὶ προσκαλοῦσιν ἄθλια καθάρματα μὲ ἄσο
Ἄσπερον μοῦ ἔρχετ' ἐμετὸς ἂν τὰ κατονομάσω
Καὶ ἄρδην ἀνατρέποντες τὸ πᾶν χάριν γυναίου
Ἄναπτουσιν ἐν τῷ κρυπτῷ λαμπάδας ὑμεναίου.

II

Φαντάσου φίλε! ἀκουσε καὶ φρίξε σὰν ἐμένα.
Ἐνας ἀββάς, ὁ Ἄγγελος τοῦτέστιν ὁ πούφφφ...φάνης
Ἐστὴν ἀτιμία ἔχοντας τὰ χέρια βουτημένα
Καὶ μάστορας παντοειδοῦς αἰσχύνης καὶ πλεκτάνης,
Ναὶ ὡς πρῶτον αὐτοῦ γηράσαντα ξιφίαν
Τὸν ἔμπλεξεν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀρχῆς μετὰ τέχνην καὶ σοφίαν
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Καὶ τόσον τὸν κατέθελξε μὲ τὰ σοφίσματά του,
 Ὡστε ἐνῶ πρὸς τὴν ὁδὸν εὐλαύνει τοῦ Θανάτου,
 Κι' ἡ χεὶρ του ἀποχαιρετᾷ τοῦ κόσμου τὸν πυλῶνα,
 Νὰ γίνῃ Σαρδανάπαλος εἰς νέαν Βαβυλῶνα.
 Μὲ πενηντάρια νόστιμη (τοῦ Κίτσο..οὐφφ τὴν Κυρίαν),
 Νὰ μπερδευθῆ à la française εἰς.. γάμου... κοινωνίαν.

III

Ἴδου λοιπὸν τὶ ἔτρεξε, καὶ γνώριζε καλά
 Πῶς ὅτι ὁ γέρω-Μαμωνᾶς δὲν ἔχει πιά μυαλά.
 Τρανῶς μᾶς τὸ ἀπέδειξε μ' εὐρείας διαστασεις
 Γενόμενος κοροΐδα τῆς φανταρίας πάσης,
 Διότι χάριν ἡδονῆς καὶ χάριν ποδογύρου
 Περίγελως κατήντησε τοῦ κόσμου ὀλοκλήρου.
 Καὶ ἔπесе τὸ γόητρον ὡς δεσποινὶς λειπόθυμος
 Καὶ φεῦ! ἀπὸ μεγάλου μὲς κατήντησε μικρόθυμος
 Καὶ σὰν τὸ χιόνι λυώσανε ἢ δόξαις κι' ἢ τιμαῖς.
 Πλὴν τί συνέβη, ἄκουσε ἐν γενεϊκαῖς γραμματαῖς.

IV

Μιὰ νύχτα, ἐνῶ νήδυμον ἡ πόλις ἐκοιμᾶτο
 Κι' ὁ κανδηλάπτης Χρῦσανθος εἶχε κι' αὐτὸς πλαγιάσει,
 κατέβηκεν ὁ Ἄγγελος ἀπὸ τὴν σκάλα κάτω
 Καὶ ἦλθε πρὸς τὸν Χρῦσανθον κρυφά, ἐν βία πάση,
 Καὶ κρύπτων τὸ κεφάλι του ὑπὸ πυκνὴν κορδύλην
 (Νὰ μιμηθῆ Ἡρᾶ ἢ θελεε κι' αὐτὸς τὸν Καρδοβίλλην).
 Καὶ ὡς τις ἄλλος Γαβριὴλ ἀνοίγων τὰ πτερά του
 Τοιαῦτα εἶπεν εἰς τὸ οὖς τοῦ γέροντος ἐργάτου:
 „Ἐγείρου, ὦ τρισάθλιε τοῦ βίου ὁδοιπόρε!
 „Ἐγείρου ἐκ τοῦ ὕπνου σου, πτωχέ μου νεωκῶρε,
 „Δός μου ἀμέσως τὰ κλειδιά, ὑπὸ τὸ φῶς λαμπάδος
 „Νὰ ἴδω τί ἐν τῷ ναῶ συμβαίνει τῆς Τριάδος.
 „Κι' ἀποκοιμήσου πάραυτα χωρὶς κανέν χαμπάρι.

„Ζῶν σου φθάνει τ' ἄχυρο καὶ μὴ ζητᾷς κριθάρι.“

Ὁ Χρῦσανθος ἀφυπνισθείς, ἐν τῇ ἀπλότητί του
 Δίδει ἀμέσως τὰ κλειδιά αὐτοῦ τοῦ ἀγιογδύτου,
 Καὶ γέρνει στ' ἄλλο του πλευρὸ σὰν τίμιος ὑπάλληλος,
 Φρονῶν πῶς κάθ' ἐρώτησις θὰ ἦτο ἀκατάλληλος.
 Κι' εὐθὺς τὸ καταπέτασμα τὸ νύκτιον ἐσχίσθη
 Καὶ ὁμιλὸς τις κρύφιος εὐθὺς ἐνεφανίσθη
 Καὶ ὁ ναὸς ἀνοίγεται χωρὶς κανεὶς νὰ πάρῃ
 Περὶ τῶν ὄσων θὰ σοῦ πῶ, παραμικρὸν χαμπάρι.
 Κι' ἰδοῦ! χωροῦσι μυστικῶς πρὸς τὴν ὠραίαν Πύλην
 Ὁ γέρω-Γρίσας ἔχοντας ἴστο μπράτσο του τὴν φίλην,
 Καὶ παρ' αὐτὸν παρίσταντο εἰς τῆς νυχτὸς τὸ κνέφας
 Τὰ δυὸ του τὰ κουτάβια Μπεκάτσας καὶ Ἐλέφας.
 Καὶ τὸ κερί ἡ πούφφφ.. παδιά Διαμάντω ἐκρατοῦσε
 Ἐνῶ ὁ πούφφφφ.. φάνης τοὺς λαμπροὺς νυμφίους εὐλογοῦσε.
 Καὶ „Ἰσαῖα χόρευε“ τοὺς ἔψαλλε σιγά
 Φοβούμενος μὴ φωνασκῶν συντρίψῃ τὰ.. αὐγά.
 Κι' ἡ νύμφη ἐκοκκίνιζεν ἐκεῖ ὑπὸ τὰ φῶτα
 Σὰν νὰ μὴν ἤξευρ' ἀπὸ τοῦ καὶ πῶς γεννᾷ ἡ κόττα.
 Κολόμβος δ' ὁ Γερβάσιος λαμπάδα εἶχεν ἄλλη
 Καὶ ὁ Ππεκάτσας, παρ' αὐτόν, ἐν τῇ ἀνεμοζάλη,
 Κάτι τοῦ ἔλεγε κρυφά μὲ κρύφιαν χαρά:
 „Ἐμεῖς βαστοῦμε τὸ κερί, Κολόμβε φουκαρᾶ,
 Πλὴν τούτα ὅλα γίνονται ἀπλῶς γιὰ τὸν παρᾶ.
 Ὡ, μὴν λυπεῖσαι! ὁ καιρὸς θὰ ἔλθ' ἀντὶ κεριά
 Στοῦ Γρίσα νὰ βουτήσωμε κι' οἱ δυὸ μας τὰ φλωριά“.
 Καὶ ἔλεγε καὶ γαλλιστί: „νοῦ σὸμ ντάν λὲ φαβέρ,
 Διπλωματία παίζουμε τοῦ Γρίσα ἂν τραβέρ
 Ἄν λόγγ, ἂν λάρζ εἰ ἂν τοῦ σὰν νοῦ λὲ φερὸν σαντίρ
 Κὲ λ' μαριάζ λουὶ κουτερά μποκοῦ ἄλ' ἀβενίρ
 Ὁ γαμος ἂν ἐγένετο διὰ καλπονοθεύσεως
 Γιὰ μᾶς θὰ ἦναι ἀφορμὴ λαμπρᾶς ἐκμεταλλεύσεως“.
ΠΑΡΑΒΑΤΕΙΟΥ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Ἐναμνηθεΐσης πῶς σ'αὐτὸ τὸ ἴδιό της κρεββάτι
 Μία δασκάλα... μιὰ φορὰ... εἰς πρόξενος... νά... νά.
 (—Σὲ περασμένα πράγματα τὸ πνεῦμά μου γυρνᾷ!
 Θαῤῥῶ πῶς τὸ κεφάλι μου συχνὰ ἀλλάζει θέσι..
 Ὁ κακομοίρης πέθανε! Θεὸς νὰ τὸν σχωρέσῃ!).
 Καὶ ἔχωνε τὸ χέρι της εἰς τὴν βαθειὰ της τσέπη
 Καὶ τὸν γαμπρὸ δὲν χόρταινε λοξοειδῶς νὰ βλέπῃ,
 Διοτι ἤξευρε καλὰ πῶς τοῦτα τὰ κεριά,
 Θὰ τὰ πληρώσ' ὁ κύρ-γαμπρὸς μὲ ρούβλια καὶ φλωριά.

V

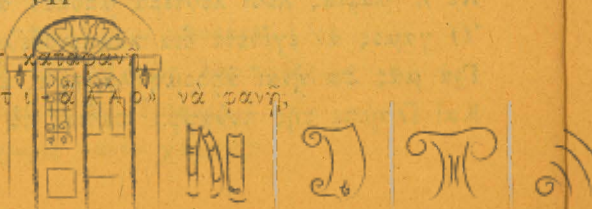
Τι λὲς καὶ σὺ περὶ αὐτῶν τῶν βδελυρῶν συμβάντων;
 Καὶ τῶν Σατύρων καὶ λοιπῶν ἀχρείων Κορυβάντων.
 Ποῦ ντρόπιασαν τὸ ὄνομα ἡμῶν ἐκ περισσοῦ
 Κι' ἐγίναμε κορόιδα συμπάσης Ὀδησοῦ;
 Πρὶν ταῖς ξανθαῖς τῆς πόλεως Θαυμάσω καὶ τὸ λούσο
 Αὐτὰ, ὦ φίλων ἄριστε, ἐπέπρωτο ν' ἀκούσω
 Καὶ οὔτε λάσπη βρέθηκε τὰ χέρια νὰ βουτήσω
 Κι' εἰς τῶν νυμφίων τὴν μωρφήν στερῶς νὰ τὰ κολλήσω
 Ὡστε αὐτὸς ὁποῦ βαστᾷ τῶν παλατιῶν τὴν κλειδα
 Νὰ ἔχῃ καὶ 'στὸ μέτωπον κατάλληλον σφραγιδα

VI

Καὶ νῦν, τὸν Γρίσα ὁ Θεσμός τοῦ γάμου τότε δένει
 Κι' οἱ γάμοι του λογίζονται αὐτοὶ τενεκεδένιοι.
 Τοὺς γὰρ χαλκοὺς ἐτέλεσεν ἀπὸ πολλοῦ καλέ μου,
 Κατὰ τὰ ἔτη τοῦ γνωστοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου.
 Καὶ μουντζα εἰς ἐπίλογόν τοῦ ἔπρεπε μεγάλη
 Ὡς στέφανος ἀντάξιός 'στὸ κούφιο τοῦ κεφάλι.

VII

Τώρα τὰ πάντα ἔγιναν σαφῶς καταφανῆ
 Τὸ λιοντατόμαρο ἄφησε «κ' ἄτι...» νὰ φανῇ.

Καὶ τόσον οἱ Ἐλέφαντες καθὼς κι' οἱ μπέεέ-σκατωῦροι
 Τοῦ Μαθουσάλα οἱ πιστοὶ ἐκείνοι δορυφόροι,
 Πρὶν Μεγαλόσταυρον δεχθοῦν καὶ δάρνηνο στεφάνι,
 Ἐδείχθησαν ἀπλούστατα κοινότατοι ῥ...νοι.
 Καὶ εἰς προτείνω εἰς αὐτοὺς μὲ ρούβλια πέντε-δέκα
 Νὰ μ'ῶδρουνε κι' ἐμένανε καμμιά παληγουναῖα.
 Καὶ μὲ τὸν πολυτάλαντό νὰ τραγουδήσω βλάμη:
 „Τοῦ... Κίτσου ἢ μάννα κάθουνταν ἀντίκρυ 'στὸ ποτάμι“
 Καὶ σὰν ἐκεῖνος κρέατα ἀφράτα νὰ χαϊδεύω
 Ἐστὴ Νίκαια, Ἐστὴ Φώκαια κι' ἐγὼ νὰ ταξειδεύω.

VIII

Αὐτὰ τὰ αἰσχρὰ θεωρεῖ ψυχραίμως ἡ Κοινότης
 Κτηνώδης, κοῦφος, χαμπερπῆς κι' ἐκφυλισμένη, πρώτης.
 Καὶ ἀπαθῶς ἀνέχεται τὸν Ἄγγελον αὐτὸν
 Τὸν πρῶτον ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν συγχρόνων ἀγυρτῶν.
 Πῶκαμε τὴν Κοινότητα τῆς Ὀδησοῦ ρεζίλι
 Χωρὶς κανεὶς ἐκ τῶν ἐδῶ ν' ἀνοίξῃ κ' ἂν τὰ χεῖλι.
 Κρῖμα 'στὴ λέσχη π' ὄγινε κι' „Ὀμόνοια“ καλεῖται!
 „Κουτόνοια“ τῆς ἄξιζε κοινῶς νὰ θεωρῆται.
 Ἄφοῦ ἠνέχθη μερικοὺς φιλολογοκοπρίτας
 Νὰ βεβηλώσουν ποιητὰς καὶ δὴ Βαλαωρίτας.
 Καὶ ν' ἀρχωνται ἀσύντακτοι, νὰ κάμνουν διαλέξεις
 Κλέπτοντες ἄλλων κριτικῶν τὰς φράσεις καὶ τὰς λέξεις.
 Τῶν ἡλιθίων πλήν, τινὲς αὐτοὺς χειροκροτοῦσι
 Καὶ νέαν ξέ-διάλεξιν νὰ κάμουνε ζητοῦσι
 Καὶ ἡ κυρία μὲ τὸ «πούφ» ὁποῦ δὲν πέρνουν πρέφα
 Χορεύουνε ἐνίοτε μὲ κατ' ἓνα ἐλέφα.
 Καὶ γίνετ' ἓνα πατερντί καὶ τοῦ Κουτροῦλ' ὁ γάμος
 Κι' ὀγλίγωρα εἰς χρειασθῆ κι' ἀπὸ κανένας μᾶμμος.
 Καὶ μιὰ κυρά ἐδραπέτευσε μ' ἓναν Οἰκονομίδη
 Κι' ἄφησε τέσσερα παιδιὰ ποῦ νὰ τὴν φαί τὸ φεῖδι.
 Καὶ βλέπεις κατὶ κούτσουρα ιδέας νὰ ἀλλάσσουν,
 Πρὶν δὲν ἐξάρων ἔσονται δὲν ξεύρουν νὰ μοιράσουν,

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ**

Καὶ συγκροτοῦσι κονφεράνς ἐν μέσῳ κομιτάτῳ
 Καὶ δάφναις νὰ φερῖζουνε καλαῖς γιὰ... μαρινάτο.
 Καὶ δεσποινίδες φέρουσαι φτερά στρουθοκαμήλων
 Νὰ γίνωνται συχνά-πυκνά τῆς ἔριδος τὸ μῆλον.
 Τοῦ Γρίσα νὰ χειροκροτοῦν τοὺς τρεῖς καγκελαρίους,
 Τοὺς ἀπορρήτους γραμματεῖς καὶ σφουγγοκωλαρίους.
 Ποῦ μέσ' ἰστὴ Λέσχη δείχνανε τῆς δωρεᾶς τὸ τσέκι
 Νομίζοντες καθ' Ἑλληνα, τῆς Ὀδησοῦ ζευζέκη,
 Καὶ ἔτρεπον τὰ χρήματα εἰς φράγκα ἐκ Ρουβλίων
 Κι' ἐκ φράγκων πάλιν εἰς δραχμάς καὶ γρόσια Αἰγυπτίων.
 Ἀκόμη καὶ μονόλεφτα ἔμποροῦσαν νὰ γενοῦν,
 Ἄρκει εἰς περισσότερα μονάχα νὰ φανοῦν
 Διότι ἡ μετατροπὴ εἰς τὰ μικρὰ μυαλά
 Τῆς σούμμας παρουσίαζε τὰ φράγκα, πρὸ πολλά.

IX

Τοὺς τίτλους, τὰ παράσημα ὅστις ὑμῶν θηρεῦει
 Καὶ εὐεργέτης νὰ κληθῆ τοῦ ἔθνους του γυρεῦει,
 Πρέπει νὰ γίνῃ ἄξιος νὰ φέρῃ τὸν σταυρὸν
 Ὡς ἅγιον, ὡς τιμαλφῆ ἀξίας θησαυρόν.
 Καὶ ὄχι καταγέλαστα νὰ κάμῃ τὰ παράσημα
 Ποῦ λανθασθεῖσα ἡ πατρὶς κολλᾷ εἰς στήθη ἄσημα.
 Ἄν ἄξιοι νὰ φέρετε τὰ γέρα δὲν αισθάνεσθε,
 Κι' εἰς ποδογύρους γυναικῶν μπερδεύεσθε καὶ χάνεσθε,
 Νὰ λέγεσθε μεγάθυμοι καὶ πρῶτοι ἐν τοῖς ἴσοις!
 Νὰ ἐνθυμῆσθ' ὀφείλετε ὅτι ἡ χεὶρ ἐκείνη
 Χεὶρ ἱερά, ἀμόλυντος, χεὶρ ὄχι ἀνθρωπίνη,
 Πλὴν εὐγενοῦς Λαοῦ ἡ χεὶρ ποῦ πάντοτε ἀκμαία
 Ὑψωσε δόξης καὶ τιμῆς ἀθάνατη σημαία,
 Σᾶς ἀπονέμει τοὺς σταυρούς, τοὺς τίτλους, τὰς τιμὰς σας.
 Οὐχὶ νὰ τὰ καταπατοῦν ψυχρῶς τὰ πέσματά σας.

Ἄμεμπτως πλὴν νὰ φέρετε τὰ σήματα αὐτὰ
 Ὅπως ὁ κόσμος τὴν τιμὴν μὲ σέβας χαιρετᾷ.
 Διότι σεῖς, ὑπόδημα ἂν κάμετε τὸ στέμμα,
 Ἄλλοι ἐχύσανε γι' αὐτὸ ποταμηδὸν τὸ αἷμα,
 Καὶ δὲν θὰ σᾶς ἐπέτρεπον νὰ παίζετε αἰσχρῶς
 Μ' ἐκεῖνο ὅπου παριστᾷ τὸ στέμμα, κι' ὁ σταυρός.
 Ἄν σφαῖρα ὅμως ἐχθρική δὲν ἐπληξε τὸ μέρος
 Ἐφ' οὗ τὸ σῆμα κρέμαται σταυροῦ εἴτε ἀστέρος
 Φροντίσατε αἰ πράξεις σας αὐταὶ νὰ ἀντιστοιχίσουν
 Πρὸς ὑψηλὸν κατόρθωμα καὶ τότε θὰ ἰσχύσουν
 Νὰ καταστῶσιν ἄξιοι καὶ φήμης καὶ ἐπαίνων,
 Καὶ ὄχι καταγέλαστοι στὰ ὄμματα τῶν ξένων,
 Αὐτὰ λοιπὸν πρὸ ὀφθαλμῶν ἂν λάβετε θὰ ἰδῆτε
 Πῶς τότε τὰ παράσημα ἀξίως τὰ φορεῖτε,
 Ἄλλέως, πᾶς τις ἐννοεῖ πῶς ὄλαις ἢ κορδέλαις
 Καὶ ὄλα τὰ παράσημα εἶν' ἄξιον παπαρδέλαις,
 Μὴ ἔχετε τοῦλάχιστον ἀλόγους ἀπαιτήσεις
 Καὶ μὴ παρακορδόνεσθε γιὰ τὴν ψηλοὶ δὲν εἶσθε,
 Καθεὶς γνωρίζει διατὶ παρασημοφορεῖσθε
 Καὶ ὄλα τὰ παράσημα εἰς μάτια νοημόνων
 εἶνε χαρτένια, ψεύτικα, γιὰ κοτιλιὸν καὶ μόνον.

X

Καὶ τώρα, ἰστά γεράματα, ἐνῶ τὸ σέβας ὄλων
 Νὰ περιβάλλῃ ἔμελλε μορφήν ἀκτινοβόλον,
 Ἡ αἴγλη ἐνῶ ἔμελλε λαμπρῶς νὰ σὲ φωτίσῃ
 Τὸ ἄττρον σου πρὸ τῆς Στυγὸς τὰ νάματα πρὶν δύσῃ,
 Τὸν γέλωτα ἐκίνησε διάβημα γελοῖον
 Τὴν δόξαν σου τὴν μέλλουσαν, ὦ Γρίσα, διαλύον.
 Τώρα καθένας θὰ εἴπῃ ἄς λείψῃ ὁ παρᾶς σου,

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Καὶ χάρισε τὰ πλούτη σου σ'αυτοὺς π'ὀλόγουρά σου
 Βαστοῦσαν ὄλοι τὸ κερὶ γραμὰ καὶ τὸ φανάρι
 Γιὰ νὰ σοῦ φέξουν τὴ στιγμὴ π'ᾠθαλεις τὸ σαμάρι.

Τὸ στάδιόν σου ἤσυχος, ὦ Γρίσα, νὰ περάνης
 Πλὴν ἄλλας πλέον δωρεάς, παρακαλῶ μὴ κάνης,
 Γιατὶ τὸ πᾶν ἐλέρωσες μ'αὐτὰ σου τὰ καμώματα
 Μὲ τὰ μεσονυχτιάτικα ἐκεῖνα στεφάνωματα,
 Κι' ἀπὸ τὰ μάτια ὄλων μας σὲ κρύπτει ὁ ποδόγυρος
 Καὶ τριχωτῶν μοναστηριῶν κατήντησες καλόγηρος.

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟΝ ΕΠΕΧΟΝ ΘΕΣΙΝ ΕΠΙΜΥΘΙΟΥ

Αὐτὸς ὁ μῦθος, δηλαδὴ αὐτ' ἡ ἐπιστολὴ
 Ἴδου μὲ λόγια μερικά, ὦ φίλε, τὶ δηλοῖ:

Ἐὰν πρὸς ἔργα ὑψηλὰ ἀνίκανος ἐφάνης
 Διὰ ν'ἀποθαναισθῆς ὁπότεν ἀποθάνης,
 Ραδιουργίας ἔπρεπε μυρίας νὰ ὑφάνης
 Καὶ μόλις θὰ κατώρθωνες νὰ λέγεσαι: πούφφφ...φάνης.
 Καὶ θ'ἀνοιγες μεσάνυχτα τῆς ἐκκλησιᾶς τὴ θύρα
 Καὶ θὰ στεφάνωνες καὶ σὺ πολλοὺς χρυσοκανθάρους
 Καὶ πρὸς τοῦ Γρίσα τὰ φλωρὰ θὰ ᾤρεγες τὴν χεῖρα
 Καὶ θὰ ἐκόμπαζες κι' ἐσὺ μετ'ἀναίσχυντου θάρρους.
 Καὶ τοῦ ἀνέμου πνέοντος μαῖστρο-τραμουντάνα
 Μέσω πούφφφ...φάνη τοῦ ἄββα καὶ μεσῶ τοῦ Fon-Τάνα

Θὰ κάθιζες, παμφίλτατε, στοῦ Λούδ τὸ βαπόρι
 Καὶ θ'ἄπερνες μαζῆ μ'αυτοὺς ὠκεανούς καὶ ὄρη,
 Καὶ τίγρεις μὴ φοβούμενος οὐδὲ ἰχθυοσαύρους,
 Θὰ γύριζες 'στὰ σίγουρα μὲ δυὸ Μεγαλοσταύρους.

(ΙΣΩΣ ΝΑ ΕΧῆ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑΝ)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
 ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

A2 Σ2.922 0009

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ